

Integrazio politiken porrota

Italian zein etorkizun daukate asilo politikoa eskuratzen duten errefuxiatuek? Bruselatik bidaltzen den dirua ez doa iheslarien beharretara. Turingo esperientzia egin behar ez denaren adibidea da.

Ane Irazabal
@Anelrazabal

Olinpiar kirolarien egoitza izateko eraiki zen, baina gaur egun 1.000 errefuxiatu baino gehiagoren bizitokia da. Turingo MOI edo merkatu ohia, huts egindako gentrifikazio prozesu baten irudi garbia da. Bertako eraikin abandonatuak 30 herrialdetatik ihes egindako gazteek okupatu dituzte. Saharaz Hegoaldeko errefuxiatuak dira gehienak, emakumeak, gizonak eta haurrak. Udaberri arabiarrek eztanda egin zuenean amets europarrari ekin zioten. Lau urteren ondoren, askok babes politikoa eskuratu dute, baina bizitzat berri bat hasteko aukera ukatu diete.

Bishara Txadeko da eta 2011n iritsi zen Libiatik Italiara. Integrazio programen porrota salatu du: “2013an amaitu egin zen iheslarietako laguntzeko iristen zen dirua, eta egun batetik bestera, kalean aurkitu ginen. Gehienera ez ziguten italiarra erakutsi eta erakunde publikoek euren ardurari iskin egin zioten”. Hala, Turinaren trabatuta zeuden ehunka iheslariak erabaki zuten 2006ko neguko olinpiar jokoetarako eraiki ziren instalazio abandonatuak okupatzea. “Diru publikoaren kudeaketa ilunaren isla dira”, azaldu du Niccolò Vasile ekintzaileak, “eraikinak korrika eta presaka eta kalitate txarreko materialak erabiliz eraiki ziren, beraz, olinpiar jokoak amaitzean inork ez zituen apartamentuak erosi nahi izan”. Vasilek italiar askori buruan dabilkion galdetara plazaratu du: nora joan da 2011n errefuxiatuei harrera eskaintzeko bideratu zen laguntza europarra? Ekintzaileak badu erantzunik: “Afrika Iparraldeko Larrialdia izeneko programa martxan jarri zenean Italiako Gobernuak hainbat elkarte osaturiko partzuergo bati eman zion errefuxiatuei laguntzeko diruaren kudeaketa. Diru hori desagertu egin da”.

Apartheid sozialaren aurka

Horrenbestez, kirolarien egoitza ohia autogestio proiektu bat bilakatu da. “Turingo Udalaren eta eskualdeko gobernuaren laguntza, ura eta argindarra ordaintzera mugatzen da. Ur hotza, hori bai”. MOIko eraikinak zatika erortzen ari dira eta apartamentu bakoitzak mundu bat islatzen du. Diru pixka bat aurreztu duten familiek sukalde elektrikoak, ur-berogailuak eta garbigailuak dituzte. Beste batzuek, berriz, soilik lurrean jarrirako koltxoak”.

Edificio bakoitzaren beheko solairuan, errefuxiatuek hainbat zerbitzu martxan jarri dituzte, besteak beste jangela, zapata-denda eta informatika gela. 30 ekintzaile italiarrez osaturiko talde batek laguntza eskaintzeko bulegoa ireki du: “Aholkularitza legala eskaintzen duten abokatu batzuk ditugu, italiarra eta ingelesa ikasteko eskola zabaldu dugu eta gida-baimena eskuratzeko ikasgaiak ematen ditugu. Halere, guretzat lehentasuna da iheslarietako lana bilatzen laguntzea”, adierazi du Vasilek.

» NICCOLÒ VASILE, EKINTZAILEA:

“Italiako Gobernuak hainbat elkarte osaturiko partzuergo bati eman zion errefuxiatuei laguntzeko diruaren kudeaketa. Diru hori desagertu egin da”

Boluntarioei oso garrantzitsua iruditzen zaie iheslariak gainontzeko hiritarrengandik ez isolatzea: “Turingo herritar askorentzat hobe litzateke errefuxiatuak ez ikustea, baina guk ez dugu apartheid soziala bultzatu nahi. MOIaren ghetizazio prozesuak biziki arduratzen gaitu”. Izan ere, eremu guztia polizia eta militarrez inguratuta dago. Vasileren aburuz, “bizilagunen aurrean erakutsi nahi dute ordena publikoa eta segurtasuna bermatuta daudela, baina segurtasun indarren presentziak tentsioa areagotzen du”.

Legezko esklabotza

Bisharak uste du pobrezia, langabezia eta integrazio falta eskutik doazela: “Ez dugu Italian geratu nahi, baina zeharo blokeatuta gaude. Hemen eskuratu dugu asilo politikoa, beraz, hemen bizitzera derrigortu gaituzte. Arazoa da oso zaila dela lana aurkitzea. European zehar bidaiatzeko baimena badaukagu, baina soilik hiru hilabetez eta turista gisa”.

Vasilek ere gogoz kritikatu du Europako integrazio politiken malgutasun falta: “Gazteak nazkatu egiten dira egun guztia ezer egin gabe egoteaz. Askok alde egiten dute, baina beste herrialde batera iristean bueltan ekartzen dituzte edo klandestinitatera igarotzen dira”.

Zorte gehiago dutenek behin-behineko kontratuak lortzen dituzte uzta bilketetan. Kiwiak Piemonten, sagarrak Trentino-Adigen, tomateak Apulian eta laranjak Calabrian. Egunko batez-beste 30 euroren truke, MOIko errefuxiatuek Italia zeharkatzen dute unean uneko fruituak eta barazkiak jasotzeko. “Krisi humanitarioa hasi zenez, okerrera egin dute lan baldintzek. Lurren jabeek soldatak jaitsi dituzte”.

COSIMO CARIDI

Irudian, MOlko eraikineko biztanleak. Eremu guztia poliziaz eta militarrez inguratuta dago eta segurtasun indarren presentziak areagotu egiten du tentsioa. "Turingo herritar askorentzat hobe litzateke errefuxiatuak ez ikustea, baina guk ez dugu apartheid soziala bultzatu nahi", dio Niccolò Vasile ekintzaileak.

te, baina lanorduek handitu. Badakite errefuxiatuak edozer gauza egiteko prest daudela", adierazi du Mohamed izeneko etorkin marokoarrak. Mohamedek hamar urte daramatza Italiako eskualde gehienetan uztak biltzen eta ez zaio egungo egoera gustatzen: "Errefuxiatuak barrakoietan bizi dira eta baldintza jasanezinetan lan egiten dute. Ezkutuko legezko esklabotza da".

Bishara ados dago: "Ez dakit beste aukerarik ba ote dagoen, nik ez dut ikusten. Asilo politikoa eskuratu nuenean ziur nengoen dena errazagoa izango zela, halere, esplotazioak eta miseriak bere horretan jarraitzen dute".

Nolanahi ere, Italian alarmak piztu dira azkenaldian. Iragan abuztuan lau errefuxiatu hil ziren Apulian mahatsa biltzen ari zirela intsolazioak jota, eta giza es-

kubideen aldeko erakundeek Erromako gobernuaren laguntza eskatu zuten. Saluzzon, Piemonteren bihotzean, proiektu berri bat jarri da martxan boluntario italiarrek errefuxiatuen lana ikuskatu eta gehiegikeriak sala ditzaten. Iheslari gehienek, ordea, aspaldi galdu zuten bizitza duin bat izateko esperantza. Bisharak argi dauka: "Europak huts egin digu. Ametsa, amesgaizto bihurtu da".

EL OTRO LADO DE LA CAMA

komedia musikal arrakastatsuenak
10€ zenbakitua

Txartelak saial Kuxabaneko zerbitzuan eta Zalla zine-antzikiko leihatilan

ZALLA
zine-antzikia

abenduak **12**
20:00

Silvia Gambino
Alex Casademunt
Loreto Valverde
José Manuel Pardo

zalla.org
facebook.com/Zallainfo
[@zallainfo](https://twitter.com/zallainfo)
youtube.com/zallainfo
zallainfo.zalla.org
issuu.com/zallainfo
info@zalla.org